

STANDARDY OCHRONY DZIECI
W
PVDT Sp. z o.o. w Tarnowie

Tarnów, sierpień 2024r.

PREAMBUŁA

Opieka nad dziećmi zawsze musi być związana z troską o ich integralny i pełny rozwój, dobro duchowe, psychiczne i fizyczne. Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka winna stanowić źródło i gwarancję bezpieczeństwa każdej osoby przebywającej w prowadzonym przez Spółkę Ośrodka Wypoczynkowym „Domki Wiesiołka” w Rożnowie. Szczególna troska należy się dzieciom, osobom bezbronny, dotkniętym chorobą lub niepełnosprawnością, które chcemy wspierać i chronić przed każdym złem.

Niniejszy dokument określa normy i zasady sprzyjające budowaniu środowiska bezpiecznego i przyjaznego dzieciom, jak i innym osobom szczególnie podatnym na doznawanie krzywd, a jednocześnie pozwalającego na monitorowanie i eliminowanie wszelkich zagrożeń względem dobra duchowego, psychicznego i fizycznego osób przebywających w naszym Ośrodku. Bezpieczeństwo i ochrona przed wszelkimi formami przemocy, a zwłaszcza naruszaniem nietykalności cielesnej, jest szczególnym przedmiotem troski wszystkich osób, zaangażowanych w działalność naszego Ośrodka.

Opisane w dokumencie standardy ochrony opierają się na aktualnym ustawodawstwie prawa państwowego, m.in. wynikającym z ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz właściwych dla ochrony dzieci norm Kodeksu karnego i Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Spółka w sposób kompleksowy i systemowy podjęła wdrażanie standardów ochrony dzieci i osób bezbronnych poprzez opracowanie i wprowadzenie w życie systemu ich ochrony przed krzywdzeniem. Zawierają one wytyczne dotyczące tego, jak przeciwdziałać naruszaniu praw dzieci, jak tworzyć środowisko przyjazne i bezpieczne oraz jakie kroki należy podjąć w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa dzieci. Ustanowienie standardów ochrony dzieci i osób bezbronnych przed krzywdzeniem jest komunikatem zarówno dla personelu, jak i dla dzieci oraz ich rodziców/opiekunów, że w codziennej pracy naszego Ośrodka respektowane są wartości, które gwarantują bezpieczeństwo oraz fundamentalne prawa przynależne każdemu człowiekowi.

I. Objasnienia terminów

Na potrzeby niniejszego dokumentu definiuje się znaczenie poniższych pojęć:

- 1) **Spółka** – PVDT Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Tarnowie, 33-100 Tarnów, ul. Legionów 30 lok. 32, KRS 0001046505, NIP: 8733290618, będący jednostką organizacyjną Diecezji Tarnowskiej Kościoła Rzymskokatolickiego w Tarnowie,
- 2) **Ośrodek** – Ośrodek Wypoczynkowy „Domki Wiesiołka” w Rożnowie, 33-316 Rożnów 723, tel. 665 566 059, e-mail: domkiwiesiolka@gmail.com, prowadzony przez Spółkę,
- 3) **dziecko** – każda osoba poniżej **18-go roku życia**. Jako dziecko rozumiana jest też każda inna osoba bezbronna,
- 4) **przełożony** – członek Zarządu Spółki, odpowiedzialny za bieżącą działalność instytucji i zatrudnionych w niej pracowników,
- 5) **pracownik** – osoba zatrudniona w Spółce na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, w tym umowy/porozumienia o praktykę, staż, itp.,
- 6) **przemoc wobec dziecka** – jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste dziecka, w szczególności narażające je na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jego godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jego zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy,
- 7) **krzywdzenie dziecka** – każde zamierzone i niezamierzone działanie lub zaniechanie działania osoby, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają równe prawa i swobody dzieci i/lub zakłócają ich optymalny rozwój,
- 8) **przestępstwo na szkodę dziecka** – każde przestępstwo, jakie może być popełnione przeciwko osobie dorosłej, a dodatkowo przestępstwo, które może być popełnione wyłącznie przeciwko dzieciom (np. wykorzystywanie seksualne z art. 200 Kodeksu karnego). Z uwagi na specyfikę obiektów turystycznych, w których łatwo można uzyskać możliwość odosobnienia, przestępstwami, do których najczęściej może dojść na ich terenie, będą przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, w szczególności zgwałcenie (art. 197 k.k.), seksualne wykorzystanie niepełnoletniości i bezradności (art. 198 k.k.), seksualne wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia (art. 199 k.k.), seksualne wykorzystanie osoby poniżej 15-go roku życia (art. 200 k.k.), *grooming* (uwiedzenie dziecka za pomocą środków porozumiewania się na odległość – art. 200a k.k.),

- 9) przemoc fizyczna wobec dziecka** – każda forma fizycznego przymusu, w szczególności ze strony rodzica lub opiekuna, czyli osoby odpowiedzialnej za dziecko, która prowadzi do urazu fizycznego lub psychicznego albo wiąże się z ryzykiem takiego urazu,
- 10) przemoc psychiczna (emocjonalna) wobec dziecka** – inna niż fizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą dorosłą, w szczególności rodzicem lub opiekunem, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania,
- 11) cyberprzemoc** – wszelka przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych – komunikatorów, chatów, stron internetowych, mediów społecznościowych, blogów, SMS-ów, MMS-ów, itp. Może mieć formę wulgarnych wiadomości, obraźliwych komentarzy (hejt, trolling), rozpowszechniania zdjęć ukazujących dziecko w niekorzystnym świetle, zastraszania, śledzenia (*cyberstalking*), ujawniania tajemnic (*outing*) itp.,
- 12) wykorzystanie seksualne** – wciąganie dziecka w sferę aktywności seksualnej, nieadekwatnej do jego etapu rozwojowego, w sferę działań, których ono nie rozumie i nie jest w stanie zaakceptować i które naruszają jednocześnie normy prawne i społeczne,
- 13) przemoc rówieśnicza** – zjawisko polegające na agresywnym i celowym dręczeniu, nękanii czy prześladowaniu jednego lub kilku rówieśników w celu wywarcia na nich presji lub zadawania cierpienia. Może ona przybierać różne formy: fizyczna (uderzenia, pobicia, szarpanie, rzucanie przedmiotami); werbalna (wyzwiska, dogadywanie, ośmieszanie, oczernianie, grożenie); elektroniczna (wysyłanie złośliwych i obraźliwych wiadomości, publikowanie ubliżających wpisów w Internecie lub ośmieszających materiałów video; relacyjna (wykluczanie z grupy, ignorowanie, negatywne nastawianie innych); materialna (kradzieże i różne wymuszenia, niszczenie rzeczy osobistych); seksualna – fizyczna i werbalna (wulgarne określenia płci lub części ciała, niepożądany dotyk intymnych części ciała, seksualne aluzje i gesty, ściąganie komuś części ubrań, uporczywe przyglądanie się, robienie niechcianych zdjęć, obnażanie się, napastowanie i wymuszanie czynności seksualnych).
- 14) osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci** – wyznaczona osoba sprawująca nadzór nad wdrożeniem i prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dzieci oraz ich aktualności,
- 15) osoba zaufania** – członek kadry lub inna wyznaczona osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń, dotyczących zagrożenia dobru dziecka lub jego krzywdy i podejmowanie interwencji,
- 16) dane osobowe dziecka** – wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek,
- 17) rejestr interwencji** – dokumentacja zawierająca rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń, zagrażających dobru dziecka, uwzględniający informacje o

zgłoszeniu ze wskazaniem osoby zgłaszającej, osoby podejrzewanej o krzywdzenie (opiekun, członek personelu, inne dziecko, inna osoba), rodzaju podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, zawiadomienie sądu opiekuńczego), daty interwencji oraz dokumenty wytworzone podczas interwencji (m.in. notatki służbowe, karty interwencji, kopie zawiadomień/wniosków wysyłanych do właściwych służb i instytucji).

II. Cele standardów ochrony dzieci

Standardy ochrony dzieci mają na celu:

- a) zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom i ustalenie procedur udzielania im wsparcia,
- b) zapewnienie pracownikom niezbędnych informacji i kompetencji, aby umożliwić im wywiązywanie się z obowiązków w zakresie dbałości o dobro dzieci i ich ochronę,
- c) zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w Spółce i Ośrodku oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji krzywdzenia,
- d) informowanie dzieci, rodziców lub opiekunów o zaangażowaniu Spółki i Ośrodka w ochronę dzieci i zaproszenie ich do współpracy w budowaniu bezpiecznego środowiska.

III. Polityka bezpieczeństwa

1. Postanowienia ogólne

- 1.1. W Spółce zostały opracowane i wprowadzone w życie Standardy ochrony dzieci, dotyczące szczegółowych zasad bezpieczeństwa i sposobów ochrony osób przebywających w Ośrodku.
- 1.2. Standardy dotyczą całego personelu (pracowników, współpracowników, stażystów, itp. – na wszystkich szczeblach organizacji).
- 1.3. Zarząd Spółki zatwierdził Standardy, a za ich wdrażanie i nadzorowanie stosowania odpowiada Prezes Zarządu.
- 1.4. Standardy ochrony dzieci jasno i kompleksowo określają:
 - a) czynniki ryzyka i czynniki chroniące specyficzne dla ośrodków wypoczynkowych, w których przebywają dzieci,
 - b) zasady bezpiecznej rekrutacji personelu,
 - c) zasady bezpiecznych relacji dorosły – dziecko i dziecko – dziecko,
 - d) zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci,
 - e) zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych,
 - f) dostosowania organizacyjne, zmniejszające ryzyko wystąpienia jakiegokolwiek przemocy (kodeksy zachowań),

- g) sposób reagowania w Spółce i Ośrodku na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia,
- h) zasady prowadzenia rejestru interwencji.

- 1.5. Standardy są opublikowane i szeroko promowane wśród całego personelu, rodziców i opiekunów oraz dzieci, a poszczególne osoby są z nią aktywnie zapoznawane poprzez działania edukacyjne i informacyjne.
- 1.6. Standardy ochrony dzieci są stale dostępne do wglądu dla wszystkich pracowników oraz osób przebywających w Ośrodku, w tym dla dzieci oraz ich rodziców i opiekunów.
- 1.7. Standardy ochrony dzieci są udostępnione również w wersji skróconej, opracowanej w sposób dostosowany do możliwości rozwojowych i intelektualnych dzieci.

2. Przyjmowanie gości

Podczas przyjmowania gości, są oni informowani o obowiązujących w Ośrodku Standardach ochrony dzieci oraz o miejscach, w których Standardy te są udostępnione.

2.1. Grupa zorganizowana:

- a) w przypadku grupy zorganizowanej, opiekę nad dziećmi przebywającymi w Ośrodku sprawuje organizator pobytu oraz wyznaczeni przez niego opiekunowie,
- b) w przypadku grup koedukacyjnych należy zadbać o oddzielne zakwaterowanie chłopców i dziewcząt. Zaleca się, aby opieka nad dziećmi sprawowana była przez osoby tej samej płci,
- c) każde dziecko powinno mieć możliwość wykonywania czynności o charakterze intymnym w przystosowanych warunkach, chroniących jego prywatność. Gdy z jakiegoś powodu dziecko będzie wymagać wsparcia przy takiej czynności (np. po kontuzji w trakcie zabawy, itp.), w pierwszej chwili pomaga opiekun grupy, a w dłuższej perspektywie, w zależności od potrzeby, opiekun lub osoba przygotowana do takiej pomocy, najlepiej tej samej płci. Organizator winien zatroszczyć się o to, by rodzic/opiekun prawny dziecka dowiedział się o tym fakcie w jak najkrótszym czasie,
- d) opiekunowie nie powinni nocować w tym samym pomieszczeniu co dzieci. W sytuacji wymagającej od opiekuna pozostania w nocy w pomieszczeniu z wychowankiem, powinien on o tym fakcie powiadomić organizatora oraz - jeśli to możliwe - rodzica lub opiekuna prawnego dziecka. Jeśli wyjazd przewiduje noclegi zbiorowe, organizator powinien zawrzeć informację na ten temat w regulaminie wyjazdu,
- e) w sytuacjach wyjątkowych (np. młody uczestnik wycieczki boi się zasnąć w nocy i prosi opiekuna, by mu towarzyszył) organizator ocenia, na ile jest możliwe uzyskanie na to zgody rodzica/opiekuna prawnego. Jeśli nie ma takiej możliwości, informuje o takiej

sytuacji innego opiekuna wycieczki i troszczy się o to, by rodzic jak najszybciej dostał informację o tym, że taka sytuacja miała miejsce,

- f) podczas pobytu w Ośrodku organizator winien przedstawić oświadczenia rodziców/opiekunów prawnych o zgodzie na pobyt dziecka. Rodzice lub opiekunowie prawni mają prawo do kontaktu ze swoim dzieckiem oraz z jego opiekunem lub organizatorem wyjazdu.

2.2. Osoby indywidualne:

2.2.1. Identyfikacja dzieci

Personel Ośrodka podejmuje wszelkie możliwe kroki zmierzające do przeprowadzenia identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, z którą znajduje się w obiekcie. W biurze Ośrodka w widocznym miejscu zamieszcza się informację o nałożonym na Ośrodek obowiązku prawnym identyfikacji dziecka i relacji, łączącej dziecko z osobą dorosłą, w której towarzystwie przebywa w Ośrodku.

Aby dokonać identyfikacji dziecka i jego relacji w stosunku do osoby, z którą przebywa w obiekcie, należy:

- a) zapytać o tożsamość dziecka oraz o relację dziecka w stosunku do osoby, z którą przybyło do obiektu lub w nim przebywa. W tym celu można poprosić o dokument tożsamości dziecka lub inny dokument potwierdzający, że osoba dorosła ma prawo do sprawowania opieki nad dzieckiem. W przypadku braku dokumentu tożsamości można poprosić o podanie danych osobowych dziecka,
- b) w przypadku braku dokumentów wskazujących na pokrewieństwo dziecka i osoby dorosłej należy zapytać o tę relację osobę dorosłą oraz dziecko,
- c) jeśli osoba dorosła nie jest rodzicem lub opiekunem prawnym dziecka, należy zapytać, czy posiada dokument, świadczący o zgodzie rodziców/opiekunów prawnych na wspólny wyjazd osoby dorosłej z dzieckiem (np. pisemne oświadczenie),
- d) jeśli osoba dorosła nie posiada pisemnej zgody rodziców/opiekunów prawnych, należy poprosić o numer telefonu do wyżej wymienionych, aby zadzwonić i potwierdzić przebywanie dziecka w obiekcie z obcą osobą dorosłą za wiedzą i zgodą rodziców/opiekunów prawnych,
- e) w przypadku niemożności dokonania identyfikacji można odmówić przyjęcia.

2.2.2. Procedury przyjmowania dzieci w Ośrodku

- a) gości przyjmuje się za zgodą przełożonego w przeznaczonych do tego pomieszczeniach,
- b) dzieci przebywają w Ośrodku pod opieką rodziców/opiekunów prawnych lub opiekunów faktycznych, posiadających zgodę rodziców/opiekunów prawnych,
- c) dzieci mogą przebywać samodzielnie w Ośrodku na czas określony, na podstawie pisemnej zgody rodziców/opiekunów prawnych,

- d) tożsamość dzieci i ich opiekunów potwierdza się zgodnie z procedurą, określoną w pkt. 2.2.1.,
- e) osoby przebywające w Ośrodku mają zapewnioną bezpieczną przestrzeń wypoczynkową,
- f) pracownicy Ośrodka okazują szacunek, wsparcie, życzliwość i potrzebną pomoc wszystkim gościom,
- g) w relacjach gości i pracowników obowiązują uprzejmość, przejrzystość, powściągliwość i prostota. Należy przestrzegać zasad określonych w obowiązującym w Ośrodku regulaminie,
- h) niedopuszczalne jest przebywanie gości w miejscach odosobnionych, wyłączonych z użytkowania lub zarezerwowanych dla innych osób lub celów,
- i) Ośrodek umożliwia dostęp do sieci wi-fi, z tym że dzieci korzystają z niej za zgodą opiekunów,
- j) publikowanie wizerunku gości, korzystających z pobytu w Ośrodku, możliwe jest po uzyskaniu ich zgody i przy zachowaniu obowiązujących zasad RODO,
- k) wszelkie uwagi związane z pobytem w Ośrodku należy zgłaszać przełożonemu lub wyznaczonej do tego osobie,
- l) w sytuacji podejrzenia krzywdy, popełnienia przestępstwa lub innych niewłaściwych zachowań za oficjalne zgłoszenie tego faktu właściwym organom i instytucjom odpowiedzialny jest organizator grupy (w przypadku grupy zorganizowanej), przełożony bądź wyznaczona przez przełożonego osoba.

3. Procedury, dotyczące osób odpowiedzialnych za Ośrodek oraz osób pracujących z dziećmi

3.1. Osoby odpowiedzialne za Ośrodek i wszystkie osoby zaangażowane w funkcjonowanie Ośrodka, a w szczególności w bezpośrednią opiekę nad dziećmi, są zweryfikowane pod względem niekaralności, w zakresie wymaganym przepisami ustawy z dnia 13 maja 2016r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

3.2. Wszystkie osoby zaangażowane w funkcjonowanie Ośrodka zobowiązane są do zachowania obowiązujących norm zachowania wobec gości, a w szczególności wobec dzieci, określonych w niniejszych Standardach.

3.3. Osoby zaangażowane w funkcjonowanie Ośrodka przechodzą odpowiednie szkolenia z zakresu ochrony dzieci przed krzywdzeniem oraz zasad interwencji w sytuacji podejrzenia zaistnienia przestępstwa.

4. Weryfikacja, delegowanie i edukacja osób pracujących z dziećmi

4.1. Weryfikacja, przewidziana prawem, dotyczy osób odpowiedzialnych za Ośrodek, pracowników oraz innych osób zaangażowanych w funkcjonowanie Ośrodka, mających kontakt z dziećmi. W celu weryfikacji wymagane jest:

- a) przedłożenie przełożonemu przy ubieganiu się o zatrudnienie zaświadczenia o niekaralności w zakresie, wynikającym z art. 21 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich,
- b) sprawdzenie przez przełożonego, czy osoba ubiegająca się o zatrudnienie nie figuruje w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, w obszarach wynikającym z art. 21 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich,
- c) osoby zatrudnione w Spółce przed dniem 15 lutego 2024r. oraz te, które nie mają na terenie Ośrodka bezpośrednich kontaktów z dziećmi, składają pisemne oświadczenie, że nie były skazane za przestępstwa związane z przemocą i przestępstwa przeciwko wolności seksualnej w stosunku do dzieci,
- d) osoby, które w ostatnich dwudziestu latach zamieszkiwały poza Polską, są zobowiązane do przedłożenia informacji z rejestrów karnych państw, w których zamieszkiwały, kartę karną lub odpowiednie pisemne oświadczenie, jeśli w tych państwach nie funkcjonują odpowiedniki rejestru karnego.

4.2. Przeszkolenie osób zaangażowanych w funkcjonowanie Ośrodka

- a) Przy przyjmowaniu do pracy pracownik odbywa szkolenie o charakterze informacyjnym. Celem szkolenia jest określenie, jaką wiedzę powinni posiadać pracownicy z zakresu:
 - własnej kompetencji emocjonalnej i społecznej,
 - komunikacji i rozwiązywania konfliktów,
 - strategii działania sprawców wykorzystywania seksualnego oraz różnych form przemocy,
 - konsekwencji doświadczanej przemocy z punktu widzenia ofiary,
 - czynów karalnych według aktualnego ustawodawstwa.

Cel szkolenia realizowany jest poprzez przeprowadzenie odpowiedniego wywiadu z kandydatem na pracownika oraz rozmowy instruktażowej z przełożonym lub osobą przez niego wyznaczoną.

- b) Obowiązujący zakres szkoleń w temacie ochrony dzieci oraz prowadzący szkolenia:
 - Wszyscy pracownicy oraz osoby zaangażowane w pracę Ośrodka, w tym i te, które nie mają kontaktów z dziećmi, zobowiązane są do odbycia szkoleń na temat obowiązujących w Spółce i Ośrodku standardów ochrony dzieci – szkolenie prowadzone przez przełożonego lub osobę odpowiedzialną w Spółce za Standardy,
 - Pracownicy, mający kontakt z dziećmi w Ośrodku, dodatkowo zobowiązani są odbyć szkolenia z zakresu rozpoznawania rodzajów przemocy (w tym przemocy rówieśniczej), rozpoznawania symptomów przemocy (w tym wykorzystania seksualnego), strategii działania sprawców przemocy (w tym przemocy seksualnej),

sposobów prowadzenia rozmowy z dzieckiem/nastolatkiem/osobą bezbronną na temat krzywdy, zagrożeń i ochrony przed szkodliwymi treściami w Internecie – szkolenie powinno być prowadzone przez osoby do tego odpowiednio przygotowane i winno być zakończone wydaniem zaświadczenia o ukończeniu szkolenia.

- c) Każdy pracownik, mający kontakt z dziećmi, jest zobowiązana raz na dwa lata uczestniczyć w jednodniowym szkoleniu z zakresu prewencji. Szkolenie w tym zakresie powinno być przeprowadzone przez osobę odpowiedzialną w Spółce za prewencję. Ukończenie szkolenia powinno być potwierdzone wydaniem zaświadczenia.
- d) Osoba odpowiedzialna w Spółce za prewencję, poza odbyciem wskazanych wyżej szkoleń, powinna mieć także wiedzę na temat:
 - budowania systemu prewencji zgodnego z wymogami przepisów prawa
 - obowiązujących procedur prawnych w prawie karnym i rodzinnym,
 - czynników ryzyka i czynników ochronnych w Ośrodku,
 - instytucji pomocowych, działających na szczeblu lokalnym i ogólnopolskim.

5. Sposób reagowania na oskarżenia lub niewłaściwe zachowania

5.1 Kwalifikacja zachowań i zdarzeń jako niewłaściwych

Dziecko może zostać pokrzywdzone każdym rodzajem przestępstwa, jednak najczęściej narażone jest na przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu, wolności seksualnej i obyczajności, przeciwko rodzinie i opiece, czci i nietykalności cielesnej oraz przestępstwa przeciwko wolności. Niniejsze standardy koncentrują się także na ochronie dzieci przed wykorzystaniem seksualnym, z którym powiązane są takie zjawiska jak: wykorzystanie fizyczne, wykorzystanie psychiczne, stosunek zależności, cyberprzemoc, zaniedbanie.

Do kategorii zachowań i zdarzeń, do których może dojść w Ośrodku, a które należy uznać za niewłaściwe, można zakwalifikować w szczególności:

- pojawienie się w obiekcie gościa z dzieckiem, z którym wcześniej nie meldował się w recepcji,
- wynajęcie przez gościa z dzieckiem pokoju/domku, w którym jest mniej łóżek niż meldowanych osób, np. łóżko małżeńskie,
- przyjście dziecka do obiektu późnym wieczorem lub w czasie, w którym powinno być ono w szkole,
- ubiór dziecka nieodpowiedni do pogody albo nieadekwatny względem osoby dorosłej, z którą przyjechało do obiektu,
- budzący wątpliwości stan dziecka, w tym obrażenia na ciele, zasinienia, zadrapania, widoczny stan zaniedbania lub niedożywienia,

- zachowanie osoby dorosłej wobec dziecka w sposób nacechowany przemocowo lub seksualnie,
- relacja między osobą dorosłą a dzieckiem, która nie wydaje się naturalna i opiekuńcza,
- prezerwatywy znajdujące się w pokoju/domku, w którym osoba dorosła zameldowała się tylko z dzieckiem,
- dziecko przez dłuższy czas jest pozostawione w pokoju/domku bez opieki lub nie wychodzi z niego,
- utrwalanie wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie) bez pisemnej zgody jego rodzica lub opiekuna prawnego,
- inne, mogące budzić wątpliwości co do bezpieczeństwa i dobrostanu dziecka.

5.2. Zasady postępowania w sytuacji domniemanej krzywdy lub niewłaściwego zachowania

- a) każda osoba zaangażowana w działalność Ośrodka, która została poinformowana o podejrzeniu przemocy lub niewłaściwego zachowania wobec dziecka, jest zobowiązana do podjęcia adekwatnych działań, zgodnie z niniejszymi Standardami, w szczególności:
 - każdą informację o doznanej przez dziecko krzywdzie, również domniemanej, należy zweryfikować i podjąć próbę wyjaśnienia, bez względu na źródło pochodzenia tej informacji. Żadna tego typu informacja nie może zostać zlekceważona,
 - w razie zgłoszenia bezpośrednio przez dziecko potencjalnego przypadku krzywdzenia lub niewłaściwego zachowania, osoba, która jako pierwsza dowiaduje się o zaistnieniu zdarzenia, powinna dziecko z uwagą i zrozumieniem wysłuchać, ale nie jest upoważniona do wydawania decyzji i osądów w tym przedmiocie,
 - każdy z pracowników, który powziął podejrzenia lub uzyskał informacje co do potencjalnej krzywdy dziecka lub niewłaściwego zachowania, ma obowiązek niezwłocznego zgłoszenia tego faktu przełożonemu lub osobie wyznaczonej jako osoba zaufania,
 - na każdy przypadek domniemanej krzywdy dziecka lub niewłaściwego zachowania należy reagować zgodnie z przepisami prawa, procedurami, przewidzianymi w niniejszych Standardach, oraz współpracować z właściwymi organami państwowymi w zakresie ich kompetencji.
- b) rozmowa z osobą zgłaszającą krzywdę lub niewłaściwe zachowanie, jeśli jest nią osoba pokrzywdzona:

Pierwszym celem rozmowy winno być danie poczucia wsparcia i bezpieczeństwa oraz zrozumienia osobie skrzywdzonej, a jednocześnie, w miarę możliwości, pozyskanie informacji o faktycznych lub prawdopodobnych okolicznościach zaistnienia niewłaściwej sytuacji.

Prowadząc rozmowę z osobą skrzywdzoną, należy pamiętać, aby:

- zachować spokój, szacunek i empatię w stosunku do osoby zgłaszającej,
 - nastawić się głównie na aktywne i wspierające słuchanie,
 - nie okazywać wątpliwości co do wiarygodności osoby lub jej wypowiedzi,
 - nie zadawać zbędnych pytań i nie domagać się szczegółów (zwłaszcza natury intymnej), jeśli sama osoba pokrzywdzona o tym nie opowiada,
 - dostosować się do rytmu i poziomu otwarcia osoby pokrzywdzonej, nie przymuszać jej do mówienia, nie przyspieszać i nie sugerować niczego własnymi pytaniami,
 - nie obiecywać jej tego, czego nie będzie można zrobić, a co może utrudnić udzielenie pomocy (np. zachowania rozmowy w tajemnicy),
 - zapewnić o wsparciu i pomocy także po zakończeniu rozmowy,
 - omówić ogólnie możliwości dalszej współpracy oraz form kontaktu.
- c) rozmowa z osobą zgłaszającą krzywdę lub niewłaściwe zachowanie, jeśli nie jest nią osoba pokrzywdzona

Jeśli zgłoszenia dokonuje osoba inna niż poszkodowana (świadek zdarzenia, powiernik osoby skrzywdzonej, inny członek danej grupy), która ma wiedzę o zaistniałych wydarzeniach, należy skoncentrować się na ustaleniu faktów, okoliczności zdarzenia i osób biorących w nim udział.

- d) fakt zgłoszenia krzywdy lub niewłaściwego zachowania musi zostać udokumentowany sporządzeniem karty interwencji, w której na miarę możliwości zostaną określone podstawowe informacje, takie jak: imię i nazwisko zgłaszającego i jego dane teleadresowe, data czynu lub okres, w jakim do niego doszło, imię i nazwisko oraz wiek pokrzywdzonego i domniemanego sprawcy oraz zwięzły opis zdarzenia, w wyniku którego doszło do wyrządzenia krzywdy lub niewłaściwego zachowania. Karta interwencji winna być podpisana przez sporządzającego oraz – w miarę możliwości – przez osobę zgłaszającą.
- e) jeżeli istnieje podejrzenie, iż osobą dopuszczającą się niewłaściwego zachowania wobec dziecka jest osoba związana ze Spółką lub Ośrodkiem, należy wówczas na czas przeprowadzania postępowania wyjaśniającego odsunąć taką osobę od pełnienia obowiązków, wymagających kontaktów z dziećmi, nie narażając jej na utratę reputacji,
- f) w zależności od okoliczności procedowanie dalszego trybu postępowania wyjaśniającego i prewencyjnego spoczywa na osobach odpowiedzialnych za Spółkę i realizowanie niniejszych Standardów, stosownie do posiadanych kompetencji. Styl reagowania winien być zawsze dostosowany do aktualnych potrzeb, zwłaszcza osoby pokrzywdzonej, a także musi uwzględniać nie tylko normy opisane w niniejszych Standardach, ale również i obowiązujące przepisy prawa.

6. Procedury postępowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka lub niewłaściwego zachowania
- 6.1. Informacja o obowiązujących w Spółce i Ośrodku Standardach ochrony dzieci (w wersji pełnej oraz w wersji skróconej dla dzieci) jest zamieszczona na stronach Spółki i Ośrodka, w recepcji Ośrodka oraz w publicznym miejscu wewnątrz obiektu, tak aby każdy mógł się z nią zapoznać.
- 6.2. Na pobyt dziecka w Ośrodku winna być uzyskana pisemna zgoda rodziców/opiekunów prawnych, z wyjątkiem sytuacji, kiedy dziecko przebywa w Ośrodku pod opieką własnego rodzica/opiekuna prawnego.
- 6.3. Zawsze, kiedy jest to możliwe, należy dokonywać identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, z którą przebywa w obiekcie, zgodnie z zasadami, określonymi w niniejszych Standardach.
- 6.4. W sytuacjach nietypowych i/lub podejrzanych, wskazujących na potencjalne ryzyko krzywdzenia dziecka lub zachowań niewłaściwych wobec niego, identyfikacja dziecka jest obowiązkowo przeprowadzana przez pracownika.
- 6.5. W przypadku oporu ze strony osoby dorosłej co do umożliwienia identyfikacji dziecka i/lub wskazania relacji, należy wyjaśnić, że procedura służy zapewnieniu dzieciom, przebywającym w Ośrodku bezpieczeństwa i ochrony.
- 6.6. Po wyjaśnieniu sprawy w sposób pozytywny należy podziękować za czas poświęcony na upewnienie się, że dziecko jest pod dobrą opieką i jeszcze raz podkreślić, że procedura ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom i ich ochronę.
- 6.7. W przypadku, gdy rozmowa nie rozwieje wątpliwości, dotyczących podejrzenia wobec dorosłego co do jego intencji skrzywdzenia dziecka, należy dyskretnie powiadomić przełożonego lub osobę przez niego wyznaczoną. Aby nie wzbudzać podejrzeń, można np. powołać się na konieczność skorzystania ze sprzętów na tyłach recepcji, prosząc osobę dorosłą, aby poczekała wraz z dzieckiem w recepcji lub innym miejscu.
- 6.8. Od momentu, kiedy pojawiły się pierwsze wątpliwości co do relacji pomiędzy dzieckiem a osobą dorosłą, zarówno dziecko, jak i osoba dorosła powinni być pod stałą obserwacją personelu i nie powinni zostawać sami.
- 6.9. W przypadku ujawnienia niewłaściwego zachowania należy porozmawiać z osobą, która dopuściła się takiego zachowania, i wyjaśnić, że na terenie Ośrodka obowiązują Standardy, które mają zapewnić dzieciom, korzystającym z obiektu bezpieczeństwo oraz że każdy jest zobowiązany do ich przestrzegania. W zależności od rodzaju zaistniałego niewłaściwego zachowania należy uruchomić adekwatne działania, zgodne z przyjętymi regułami

podejmowania interwencji. Rozmowa taka jest przeprowadzana przez przełożonego lub osobę przez niego wyznaczoną.

6.10. W razie dalszych wątpliwości co do charakteru relacji, łączącej dziecko z osobą dorosłą, przełożony lub osoba przez niego wyznaczona podejmuje decyzję o zawiadomieniu organów ścigania lub sądu opiekuńczego.

6.11. W przypadku, gdy świadkami nietypowych i/lub podejrzanych sytuacji są osoby zaangażowane w działalność Ośrodka, powinny one o tym niezwłocznie zawiadomić przełożonego lub osobę przez niego wyznaczoną, do których należy decyzja o podjęciu odpowiednich działań.

6.12. Przełożony lub osoba przez niego wyznaczona weryfikuje, na ile podejrzenie krzywdzenia dziecka jest zasadne. W tym celu dobiera odpowiednie środki prowadzące do wyjaśnienia sytuacji lub podejmuje decyzję o zawiadomieniu organów ścigania lub sądu opiekuńczego.

6.13. W przypadku, gdy dziecko jest uczestnikiem zorganizowanej grupy, korzystającej z usług Ośrodka, wówczas o fakcie krzywdy informuje się osobę odpowiedzialną, pod której opieką ona się znajduje. W kompetencji tej osoby leży podjęcie dalszych czynności i zgłoszeń. Fakt zgłoszenia powinien być udokumentowany w karcie interwencji. Osoba przyjmująca zgłoszenie ma obowiązek uruchomić procedurę działania prewencyjnego, w pierwszej kolejności zgłaszając problem do przełożonego lub osoby przez niego wyznaczonej, którzy informują osoby odpowiedzialne za daną grupę zorganizowaną. Pierwszym odpowiedzialnym za formalne zgłoszenie lub koordynację tego faktu jest zawsze organizator danej grupy. W razie niepodjęcia dalszych działań przez osobę odpowiedzialną za grupę zorganizowaną, przełożony lub osoba przez niego wyznaczona podejmuje decyzję o zawiadomieniu organów ścigania lub sądu opiekuńczego we własnym zakresie.

6.14. Jeśli dziecko jest pod opieką osoby dorosłej, wówczas obowiązkiem tej osoby jest uruchomienie procedur interwencyjnych. W razie niepodjęcia dalszych działań przez osobę, pod której opieką znajduje się dziecko, przełożony lub osoba przez niego wyznaczona podejmuje decyzję o zawiadomieniu organów ścigania lub sądu opiekuńczego we własnym zakresie.

6.15. Procedur, o których mowa w pkt. 6.14 i 6.15 nie stosuje się, jeżeli opiekunowie są wskazani jako sprawcy krzywdy lub niewłaściwego zachowania.

6.16. Jeśli krzywda nosiła znamiona przestępstwa, należy niezwłocznie powiadomić organy ścigania. Może to uczynić przełożony lub osoba przez niego wyznaczona, z zachowaniem procedur, o których mowa powyżej.

- 6.17. Dokumentacja postępowań wyjaśniających zgłoszenia lub podejrzenia dotyczące krzywdy dziecka lub niewłaściwego zachowania, powinna być przechowywana w archiwum tajnym Spółki jako informacja niejawna.
- 6.18. Do dokumentacji dołącza się oświadczenie uzyskane od organizatora danej grupy zorganizowanej, potwierdzające, że posiada wszelkie zgody wymagane na udział dziecka w wyjeździe.
- 6.19. W sytuacji ujawnienia krzywdy dziecka przełożony lub osoba przez niego wyznaczona udostępnia odrębne pomieszczenie dla osoby pokrzywdzonej oraz zapewnia jej właściwą opiekę.
- 6.20. Osobie pokrzywdzonej należy zapewnić możliwość kontaktu z instytucją lub organizacją, w której można uzyskać pomoc psychologiczną lub prawną. W Ośrodku prowadzony jest wykaz telefonów alarmowych i kontaktowych, pod którymi można zgłosić podejrzenie krzywdy dziecka lub niewłaściwego zachowania oraz uzyskać pomoc psychologiczną lub prawną.
- 6.21. Mając uzasadnione podejrzenie, że dziecko przebywające w Ośrodku jest krzywdzone, należy niezwłocznie zawiadomić organy ścigania, dzwoniąc pod numer alarmowy 112. Jeżeli okoliczności zdarzenia nie pozwalają na zachowanie wskazanych wyżej procedur, telefon wykonuje osoba, która jest bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Jeśli zawiadamiającym jest pracownik, jednocześnie o zdarzeniu informuje przełożonego lub osobę przez niego wyznaczoną.
- 6.22. Uzasadnione podejrzenie krzywdzenia dziecka występuje wtedy, gdy w szczególności:
- dziecko ujawniło pracownikowi fakt krzywdzenia,
 - pracownik zaobserwował sytuację, w której doszło do krzywdzenia,
 - dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie i/lub popada w zakłopotanie, bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie, np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem dzieci w pokoju osoby dorosłej.
- 6.23. W sytuacji uzasadnionego podejrzenia krzywdzenia dziecka należy uniemożliwić dziecku oraz osobie podejrzewanej o krzywdzenie dziecka oddalenie się z obiektu. W uzasadnionych przypadkach można dokonać tzw. obywatelskiego zatrzymania osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia policji, należy w miarę możliwości trzymać tę osobę pod nadzorem dwóch pracowników w osobnym pomieszczeniu z dala od widoku innych gości.

6.24. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka. Dziecko powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji, mając zapewnione niezbędne w danych okolicznościach wsparcie.

6.25. W przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, w wyniku którego pozostał materiał biologiczny sprawcy (nasienie, ślina, naskórek, itp.), należy w miarę możliwości zabezpieczyć ślady przestępstwa do czasu przyjazdu policji. Należy również zabezpieczyć nagrania z monitoringu oraz inne istotne dowody (np. dokumenty, dane świadków), dotyczące zdarzenia i na wniosek organów ścigania udostępnić im zabezpieczone materiały.

6.26. Każde zdarzenie i zgłoszenie należy udokumentować w prowadzonym w Ośrodku Rejestrze ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

7. Zapewnienie opieki i wsparcia osobom pokrzywdzonym

W przypadku ujawnienia krzywdy dziecka nie wystarczy jedynie zgłoszenie tego zdarzenia do odpowiednich służb. Należy objąć pomocą osobę pokrzywdzoną, jej rodzinę i bliskich oraz innych świadków krzywdy, których to zdarzenie również głęboko dotyka. Zapewnienie opieki i wsparcia osobom skrzywdzonym leży w pierwszej kolejności po stronie organizatora grupy lub opiekuna dziecka.

7.1. Pomoc osobie bezpośrednio skrzywdzonej

Osoba udzielająca pomocy i wsparcia osobie skrzywdzonej powinna zwrócić przede wszystkim uwagę na: zmniejszenie lęku, budowanie poczucia bezpieczeństwa i zaufania poprzez okazanie troski, stworzenie przestrzeni do wysłuchania i odreagowania trudnych emocji, odciążanie z poczucia winy, jeśli ono występuje.

7.2. Pomoc rodzinie i osobom bliskim osoby skrzywdzonej

Istotne jest przekazanie opiekunom osoby skrzywdzonej wszystkich znanych informacji o krzywdzie, jakiej doznało ich dziecko, a także poinformowanie o instytucjach i organizacjach, które mogą udzielić profesjonalnego wsparcia, także wsparcia duchowego, jeśli zachodzi taka potrzeba.

7.3. Pomoc środowisku rówieńczemu, w którym dokonała się krzywda (tzw. „ofiaram wtórnym”)

Wsparcie dla rówieśników z grupy, do której należało dotknięte krzywdą dziecko, zwłaszcza będących świadkami zaistniałych zdarzeń, musi być okazywane z delikatnością i w sposób wyważony. Nie może w żaden sposób naruszać dobra skrzywdzonej osoby. Oprócz doraźnego

wsparcia, formą pomocy, którą należy zaproponować, jest kontakt z instytucjami i organizacjami, zajmującymi się zapewnieniem niezbędnej pomocy.

W Ośrodku udostępniony jest wykaz telefonów kontaktowych i miejsc, gdzie można uzyskać pomoc.

ZAŁĄCZNIK 1

ZASADY BEZPIECZNEJ RELACJI OSOBA PRACUJĄCA Z DZIECKIEM – DZIECKO

Standardy ochrony dzieci są narzędziem służącym eliminowaniu ryzyka krzywdzenia dzieci, a ich przestrzeganie pozwala zminimalizować ryzyko złego traktowania w relacjach z dziećmi. Poniżej określono podstawowe zasady, które powinna stosować wobec dziecka osoba z nim pracująca:

- 1) Nietykalność cielesna dziecka jest nienaruszalna. Niedozwolone jest stosowanie kar cielesnych. Niedopuszczalne są również wszelkie zachowania, które w naszej kulturze stanowią przekraczanie granic intymnych.
- 2) Wszyscy mają prawo do bycia traktowanymi z jednakową troską i uwagą.
- 3) Niedopuszczalne jest tolerowanie jakichkolwiek zachowań, które byłyby krzywdzeniem innych, niezależnie od źródła takiej krzywdy.
- 4) Miejsca spotkań z dziećmi, zwłaszcza w pojedynkę, są neutralne i łatwo dostępne. Jeżeli zaistnieje potrzeba takiego spotkania z duchownym lub inną osobą dorosłą, powinien on zatroszczyć się o jego transparentność.
- 5) Zabrania się częstowania dziecka alkoholem, papierosami, środkami psychoaktywnymi, lub innymi środkami działającymi jak alkohol oraz tolerowania ich używania. Pracownicy Ośrodka, w tym w szczególności osoby mające kontakt z dzieckiem, nie mogą być pod wpływem alkoholu, środków psychoaktywnych lub innych środków działających jak alkohol.
- 6) W kontaktach z dziećmi osoby z nimi pracujące powinny używać środków wyrazu, języka i metod adekwatnych do wieku i stopnia rozwoju dziecka. W szczególności w żadnym wypadku pracy z dzieckiem nie wolno wykorzystywać materiałów zawierających przemoc oraz treści o charakterze seksualnym lub moralnie wątpliwych.
- 7) Każdemu przysługuje prawo do prywatności. W szczególny sposób prawo to winno być respektowane w takich miejscach jak przebieralnie, szatnie, łazienki i toalety. W wymienionych wyżej miejscach nikt nie może ingerować w prywatność dziecka. W żadnym wypadku nie wolno wykonywać zdjęć dzieci ani nagrywać. Należy także zadbać o to, by zdjęć i filmów nie robili sobie nawzajem rówieśnicy.
- 8) Nikt nie może wyręczać dziecka ani pomagać mu w czynnościach natury osobistej (toaleta, mycie się, przebieranie, itp.), o ile jest ono w stanie wykonać te czynności samodzielnie. Jeżeli dziecko, ze względu na wiek albo własne ograniczenia, nie jest w stanie wykonać tych czynności samodzielnie, pomocy zawsze powinni udzielać pracownicy tej samej płci.

- 9) Jeżeli dobro dziecka wymaga indywidualnego spotkania z pracownikiem, spotkanie to nie może odbywać się w warunkach odizolowanych. Informacja o czasie i miejscu spotkania winna być przekazana przełożonemu lub osobie przez niego wyznaczonej, a jeśli nie ma takiej możliwości - innym członkom personelu Ośrodka. W razie możliwości pracownik, przeprowadzający indywidualne spotkanie z dzieckiem, powinien zatroszczyć się o transparentność (przeszkłone drzwi lub ściany pomieszczenia, obecność innych osób w bezpośrednim pobliżu, otwarte drzwi itp.).
- 10) Zaleca się unikania składania wizyt w pokojach dzieci. Miejsca te nie są również właściwym środowiskiem do odbywania przez pracowników rozmów i spotkań z dziećmi. Należy bezwzględnie unikać wysyłania lub zapraszania z jakiegokolwiek innego powodu dzieci do pomieszczeń prywatnych pracowników.
- 11) Wszelkie podejrzenia dotyczące niewłaściwych zachowań pracowników wobec dzieci są niezwłocznie wyjaśniane przez przełożonego lub osobę przez niego wyznaczoną, a w razie konieczności wdrażane są procedury interwencyjne.

ZAŁĄCZNIK 2

ZASADY KORZYSTANIA Z INTERNETU

- 1) Spółka i Ośrodek podejmują działania, mające na celu zabezpieczenie przebywających w Ośrodku dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, w szczególności polegających na instalacji i aktualizacji oprogramowania zabezpieczającego na udostępnianych dzieciom urządzeniach elektronicznych. Zapewnia też warunki bezpiecznego korzystania z Internetu na udostępnianych urządzeniach. Niniejszy punkt nie dotyczy sytuacji, w których dzieci korzystają z Internetu poprzez własne urządzenia, umożliwiające bezpośredni dostęp do sieci.
- 2) Osoba wyznaczona przez przełożonego ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu na udostępnianych urządzeniach i czuwa nad przestrzeganiem tych zasad.
- 3) Niezależnie od wieku dziecka niedozwolone jest korzystanie z publikowanych w Internecie treści sprzecznych z przepisami prawa lub etyki i moralności.
- 4) Przełożony lub osoba przez niego wyznaczona przeprowadza regularne kontrole, czy na udostępnianych dzieciom urządzeniach elektronicznych z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści ustala się, kto korzystał z urządzenia w czasie ich wprowadzania. W takiej sytuacji przełożony lub wyznaczona przez niego osoba przeprowadza z dzieckiem rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
- 5) Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy zostanie uzyskana informacja, że dziecko może być krzywdzone, należy podjąć wszelkie działania mające na względzie jego dobro, zgodnie z niniejszymi Standardami.

ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI W OŚRODKU WYPOCZYNKOWYM „DOMKI WIESIÓŁKA” W ROŻNOWIE (WERSJA DLA DZIECI)

Nasz Ośrodek jest miejscem, gdzie staramy się zapewnić wszystkim gościom, a zwłaszcza dzieciom i osobom bezbronnym, bezpieczeństwo.

Z zasadami bezpiecznych relacji pomiędzy dorosłymi i dziećmi zapoznany jest cały personel naszego Ośrodka, aby mógł na każde niewłaściwe zachowanie lub jakąkolwiek przemoc umiejętnie i szybko reagować. Wszyscy pracownicy i goście, przebywający w naszym Ośrodku, powinni przestrzegać opisanych zasad, zarówno w kontakcie bezpośrednim, jak i wirtualnym.

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby:

- traktuj innych tak, jak chcesz, aby Ciebie traktowano,
- pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym. Należy się jej szacunek i troska o jej dobro,
- jesteś proszony, by szanować innych, ale masz też prawo oczekiwać, że także inni uszanują Ciebie,
- bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, przekonania i poglądy innych,
- zachowaj otwartość i życzliwość dla wszystkich osób, nawet jeśli nie należą do grona Twoich przyjaciół. Nie wykluczaj nikogo ze wspólnych rozmów i działań.

2. Zasady komunikacji między rówieśnikami:

- zachowuj życzliwość i szacunek wobec każdego rówieśnika,
- pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób,
- słuchaj innych, gdy mówią, nie przerywaj im, gdy się wypowiadają,
- w rozmowie nie używaj słów raniących czy wulgarnych,
- pamiętaj, że grzeczność zawsze jest dobra i pomocna,
- pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie, dotyk).

3. Szacunek dla cudzej własności i prywatności:

- szanuj rzeczy osobiste innych osób,
- jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz, najpierw o to zapytaj. Nie zabieraj rzeczy innych bez ich wiedzy i zgody,
- każda osoba ma prawo do prywatności, nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych bez ich aprobaty,
- nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku innych osób bez ich zgody,
- jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to.

4. Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie:

- pamiętaj, że w każdej sytuacji i relacji, czy to z osobą dorosłą czy rówieśnikiem, masz prawo oczekiwać szacunku i nietykalności, nikt nie może Cię krzywdzić czy przekraczać granic Twojej intymności,
- nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś obok czułby się celowo pomijany, poniżany lub izolowany,
- nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie drugiego nie są dobre,
- szanuj intymność swoich rówieśników. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za zawstydzający lub niewłaściwy,
- nikogo nie obmawiaj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj,
- nie zwracaj się w sposób wulgarny lub obraźliwy do innych,
- pamiętaj, żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli żart sprawia komuś przykrość, natychmiast zakończ taką formę zabawy,
- nie narażaj siebie lub innych osób na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu.

5. Szacunek w kontaktach internetowych:

- szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to również Twojej aktywności w sieci. Po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek,
- uważaj na to, co piszesz i publikujesz w Internecie. W świecie wirtualnym łatwo o wzajemną niechęć, a krzywdzić można też na odległość złym słowem lub obrazem,
- nie udostępniaj kontaktów innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody,
- dbaj o dobry wizerunek w sieci i swój i innych – nie publikuj swoich danych oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność,

- nie stosuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przysyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania swoim wychowawcom lub opiekunom,
- nie prowokuj innych do niepotrzebnych kłótni i sam lepiej ich unikaj, bo to nie jest dobry sposób na rozmowę,
- nie wysyłaj wiadomości, podszywając się pod dane innych osób,
- jeżeli zauważysz, że ktoś nie wylogował się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do działań, które przyniosłyby mu szkodę, ale życzliwie poinformuj go o jego nieuwadze,
- pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w Internecie mogą być karalne. Twoje działania w sieci nigdy nie są anonimowe.

6. Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów:

- w przypadku nieporozumień czy kłótni spróbuj zachować spokój. Powiedz otwarcie, co przeżywasz i co według Ciebie może być przyczyną trudności,
- słuchaj tego, co mówi druga osoba, jakie są jej odczucia, czego ona oczekuje,
- upewnij się, czy dobrze zrozumiałeś Twojego rozmówcę,
- wspólnie wymyślcie rozwiązanie, które będzie dobre dla obu stron,
- jeśli nie uda się Wam rozwiązać konfliktu, zawsze możesz poprosić o pomoc wychowawcę lub inną zaufaną osobę,
- nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda, zawsze poinformuj o tym opiekuna grupy.

7. Gdzie i kiedy szukać pomocy?

W sytuacji gdy:

- w naszym Ośrodku lub poza nim doświadczasz przemocy ze strony osoby dorosłej lub rówieśnika,
- gdy czujesz, że ktoś przekracza granice Twojej intymności lub coś na Tobie wymusza, choć Ty tego nie chcesz,
- jesteś świadkiem, że ktoś inny jest krzywdzony,
- widzisz lub odczuwasz, że dzieje się coś niepokojącego i zagrażającego,
- przeżywasz trudne chwile,

nie zostawaj z tym sam/a. Możesz znaleźć wsparcie. Blisko Ciebie są osoby, które będą umiały Ci pomóc.

Osoby, do których zawsze możesz się zwrócić o pomoc:

- w naszym Ośrodku jest wyznaczona zaufana osoba, do której zawsze można się zgłosić, gdy Tobie lub komuś innemu dzieje się jakaś krzywda lub czujesz się zagrożony – zadzwoń: Marek Migacz tel. 665566059
- pamiętaj, że Twój wychowawca lub opiekun grupy jest do Twojej dyspozycji,
- każdy pracownik naszego Ośrodka wie, jak zareagować, by Ci pomóc.

Możesz też szukać wsparcia poza naszym Ośrodkiem.

Ważne telefony i miejsca, gdzie możesz znaleźć pomoc:

800-12-12-12 – całodobowy Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka;

16-111 – całodobowy telefon zaufania dla dzieci i młodzieży prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę;

112 – numer alarmowy w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia

18 443 82 51 - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Sączu.

ZAŁĄCZNIK 4

WAŻNE KONTAKTY

Jeśli potrzebujesz pomocy lub rozmowy, chcesz chronić siebie, inne dziecko lub rodzinę, możesz poszukać wsparcia:

Osoba/instytucja	Telefon	e-mail
Centrum Ochrony Dziecka	+48 785 032 106	pomoccod@ignatianum.edu.pl
Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę	800 100 100 116 111	telefon dla dorosłych zaniepokojonych sytuacją dziecka poniedziałek-piątek 12.00 – 15.00 800 100 100 Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży 24 h
Rzecznik Praw Dziecka	800 12 12 12 22 583 66 00	rpd@brpd.gov.pl
Fundacja „Auxilium”	14 627 40 44	Telefon zaufania
Policja	112	
Wydział Rodzinny i Nieletnich – Sąd Rejonowy w Nowym Sączu	18 53 17 295	Irmina Kościółek Kierownik Sekretariatu
Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Nowym Sączu	18 444 – 36 – 24	
Prokuratura Rejonowa w Nowym Sączu	18 443 55 18	